

full dominical

Església de Menorca

Número 2164 - Any XLIII - 21 gener 2024

“Más de 360 millones de cristianos en todo el mundo sufren persecuciones y discriminaciones a causa de su fe, y son cada vez más aquellos que se ven obligados a huir de su propia tierra. El camino hacia la paz pasa también a través de la protección de la libertad religiosa”.

(Papa Francisco)

“ESTIMA EL SENYOR, EL TEU DÉU... I ESTIMA ELS ALTRES COM A TU MATEIX” (Lc 10, 27)

Els cristians de Burkina Faso (Àfrica Occidental) ens proposen aquesta frase per a la nostra reflexió durant la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. És de la paràbola del bon samarità, quan Jesús explica en què consisteix estimar el proïme. (Paraules de Mons. Francesc Conesa, president de la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses).

Hem de tenir present que els cristians de Burkina Faso pateixen una greu crisi de seguretat perquè han patit violents atacs gihadistes. Preveres i catequistes han estat assassinats durant les celebracions religioses. En aquestes regions, els cristians no poden practicar obertament la seva religió. L'amor de Crist, que uneix tots els cristians, és més fort que totes les divisions i ens compromet a seguir el camí de l'amor al proïme, tot confiant que l'amor de Deu serà més fort que la violència que actualment afligeix aquest país.

Un signe distintiu de l'església de Crist és l'acolliment i l'hospitalitat. No fa falta dir que aquesta acollida s'ha d'oferir als nostres germans cristians evangèlics, anglicans, ortodoxos, cristians orientals; tots són germans nostres pel bany del baptisme en Crist Jesús, encara que no celebrem de la mateixa manera. Però, sobretot, qui espera l'acollida per part de tots els creients en

“Estima el Senyor, el teu Déu...
i estima els altres com a tu mateix”
(Lc 10,27)

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS 2024

Dissabte 20 de gener
A les 17 h, a l'església de Santa Margarita, Es Castell,
amb la comunitat anglicana.

Dimarts 23 gener
A les 20 h, a l'església de Santa Maria, a Ferreries.

Dimecres 24 de gener
A les 20.15 h, a l'església de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella.

Jesús són moltes persones ferides, que pot ser segueixen a la vora del camí com el ferit pels lladres (paràbola del bon samarità). No podem deixar de donar la nostra resposta.

El motiu de la celebració d'una Setmana de Pregària per la Unitat neix l'any 1908 per iniciativa del reverend Paul Watson. Posteriorment, en el Concili Vaticà II es fa referència a l'ecumenisme, i ja el 1964 és quan l'Església catòlica s'integra dins el moviment ecumènic. La Conferència

Episcopal Espanyola en fa ressò i, fins i tot, el Papa Francesc ens ho demostra habitualment. Per això, cada any entre el 18 i el 25 de gener ens trobem per pregar junts.

Aquest any des del Secretariat d'Ecumenisme proposam tres trobades de pregària. La primera el dissabte 20 gener, a les 17 h, quan ens rebrà la comunitat anglicana a l'església de Santa Margarita des Castell. Junts farem pregària, donant importància a la lectura del text bíblic de Lluç 10, 25-37 (el bon samarità).

El dimarts 23 de gener, a les 20 h, ens trobarem a Ferreries a l'església de Santa Maria, i ens unirem a la pregària setmanal del grup de Taizé. El dimecres 24 de gener, a les 20.15 h, ens reunirem a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella, per a viure una estona de pregària en la qual hi estarem presents catòlics i evangèlics. Serà un bon moment per entrar en coneixença de la realitat ecumènica de la nostra illa.

També els catequistes i els professors de religió disposen d'un minilibret explicatiu i molt gràfic per introduir l'ecumenisme als infants i joves, que es pot descarregar gratuïtament (conferenciaepiscopal.es).

Isabel Marqués Barceló
Directora del Secretariat
d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós

Diümenge de la Paraula de Déu

“Manteniu-vos fermes en la meua paraula” (Jn 8,31)

El 21 de gener, el III del temps ordinari, l'Església celebra el Diümenge de la Paraula de Déu. Es tracta d'una Jornada que va instituir el Papa Francesc l'any 2019, amb l'objectiu de donar a conèixer al món la Paraula de Déu.

La Conferència Episcopal Espanyola convida «a afavorir a les parròquies la creació de grups d'escolta orant i lectura creient de la Paraula de Déu, perquè en el nostre context social i eclesial és imprescindible tenir familiaritat amb la Sagrada Escripura».

En aquest sentit, es recorda, a més,

que «necessitam llegir la Paraula de Déu en el silenci de casa nostra. I és imprescindible escoltar-la comunitàriament quan la Paraula es proclama a la litúrgia. Perquè allà és Crist mateix qui parla. I també és necessari fer un tercer pas: compartir en grup el ressò que aquesta Paraula produeix en cada persona».

Des de l'àrea de Pastoral bíblica de la CEE s'ofereix per ensenyar a llegir, meditar i viure un text de la Paraula de Déu el mètode de la lectio divina: per als fillets (salm responsorial); per a joves (text de la primera lectura); i per a adults (Evangeli).

Diümenge de la Paraula de Déu

21 de gener 2024

«MANTENIU-VOS FERMS EN LA MEUA PARaula»

(Jo 8, 31)

Diumenge III de Durant l'Any

Lectura del llibre del profeta Jonàs

3, 1-5.10

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: "Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi allò que jo et diré." Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota havien de fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dins la ciutat i cridava: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda." La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu va veure que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure damunt ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

Salm responsorial 24

R: Feis que conegui, Senyor, les vostres rutes.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Corint

7, 29-31

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res els fes plorar, els qui estan contents, com si res els alegràs, els qui compren, com si no tinguessin res, els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veim amb els ulls passa de pressa.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

I, 14-20

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: "Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creis en la Bona Nova." Passant devora la mar de Galilea, va veure Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant la xerxa a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes." Immediatament abandonaren les xerxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà va veure Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xerxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

Lectura de la profecia de Jonàs

3, 1-5.10

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré» Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa, hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios; proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

Salm responsorial 24

R: Señor, enséñame tus caminos.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

7, 29-31

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

I, 14-20

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio». Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. A continuación los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.

Ni ahir, ni demà, AVUI

Hi ha un element comú entre el passatge de la primera carta als corintis i la pàgina de sant Marc, és el temps que passa. Primer sant Pau: Us ho he de dir: el temps és limitat... perquè aquest món que veim amb els ulls passa aviat, (passa de pressa). I després Jesús deia: Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. El temps s'ha acomplert. Hi ha com una urgència, una convidada a no perdre el temps, a frissar. Hem de frissar si volem acollir el Regne de Déu que és a prop, a l'abast de la mà. I sant Marc com per a remarcar-ho ens mostra els quatre primers deixebles que no necessiten donar una segona resposta a Jesús: Pere i Andreu, "immediatament, a l'instant, abandonaren les xerxes i se n'anaren amb ell".

També, immediatament Jaume i Joan "deixaren son pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca, i se n'anaren amb Jesús". Per què una tal frissera? ¿Déu mateix no havia tingut una gran paciència amb el seu poble, avançant lentament, tira a tira, en revelar el seu vertader rostre, com per anar al mateix ritme amb la lentitud del poble d'Israel? Déu ha plantat la humanitat en el temps. Com nosaltres, ell no pot esborrar aquest temps.

És ver que ens hem anat tornant més i més impacients. La nostra civilització és la de "primer un botonet". "del tot d'una, ara mateix". Tot ha d'anar més i més ràpid. S'ha d'estalviar temps, encara que sigui al final, després d'haver-ne perdut en foteses. Perquè no basta guanyar temps. Hem de saber en què empram el temps guanyat.

Així, amb la vinguda de Jesús, no és la llargària del temps ni la rapidesa en què canvia. És la qualitat del temps que canvia. Amb Jesús, és Déu mateix, l'Etern, qui entra en el temps. És l'Etern Present de Déu que ve a posar la seva tenda, la seva estada entre nosaltres, que ve a omplir el nostre temor. És per açò que el temps "s'ha acomplert". ha arribat l'hora, ens diu Jesús. En Jesús, Déu ens dona la seva Paraula definitiva. No en necessitam de cap altra. També és avui mateix, ara a cada moment del temps que podem trobar Déu en Jesús. Així el temps, la vida humana, ja no és buida d'amor.

El temps ja no es perd en vanes esperances de futurs que canten o descanten. Nosaltres ja no hem de cercar Déu darrere, en el passat, o per endavant, en un futur hipotètic. És avui on hi és i ens diu: Vine amb mi, segueix-me. Jesús en confia la seva missió. Es tracta de no perdre el temps en pedacets, en muntatges pietosos, sinó urgentment posar-se a treballar, ara mateix, a parlar les mateixes paraules de Jesús a tanta gent que passa i viu al nostre costat.

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA - Salm de la 3ª Setmana

DI. 22, Sant Vicenç, diaca i màrtir (MO): 2S 5, 1-7. 10 / Sal 88 / Mc 3, 22-30.

Dt. 23, Sant Ildefons, bisbe (MO): 2S 6, 12b-15. 17-19 / Sal 23 / Mc 3, 31-35.

Dc. 24, Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (MO): 2S 7, 4-17 / Sal 88 / Mc 4, 1-20.

Dj. 25, Conversió de Sant Pau, apòstol (F): Fets

22, 3-16 o bé: Fets 9, 1-12 / Sal 116 / Mc 16, 15-18.

Dv. 26, Sants Timoteu i Titus, bisbes (MO): 2Tm 1, 1-8 o bé: Tt 1, 1-5 / Sal 95 / Mc 4, 26-34.

Ds. 27, Fèria: 2S 12, 1-7a. 10-17 / Sal 50 / Mc 4, 35-41.

Dg. 28, IV de Durant l'Any: Dt 18, 15-20 / Sal 94 / IC 7, 32-35 / Mc 1, 21-28.

pregar amb els salms

Els ulls en Jesús (Salm 123)

Tenim els ulls en el Senyor, el nostre Déu (Sl 123,2b). Aquest salm de súplica forma part dels cants anomenats de pelegrinatge, que cantaven tot fent camí. Els romiatges es fan més lleugers fent estones de caminar en silenci, d'altres conversant amb altres o cantant junts per animar-se en la fatiga.

El cor de l'home està en els seus ulls. *A tu, que tens el trono en el cel alç els meus ulls (v. 1).* A tu alç el meu cor. A tu t'esper. La cançó: No Fixeu els ulls, de Ll. Alfredo i X. Morlans, em sembla, pot ajudar a entrar en el sentit del salm:

*No fixeu els ulls en ningú més que Ell.
No fixeu els ulls en ningú més,
no fixeu els ulls en ningú més que Ell.
No espereu, amics, ningú més que Ell.
No adoreu, amics, ningú més que Ell.
Només ell és camí, la veritat.
No fixeu els ulls en ningú més,
no fixeu els ulls ningú més Ell.*

Allà on tenim els ulls hi tenim el cor. Tant de bo el nostre cor no perdi de vista les passes de Jesús en l'Evangeli. Perquè els nostres ulls es converteixin, mirin cap el cel i, sobre tot, cap a la terra, on viuen els germans i ens fem el camí de la vida més agradable.

Gadi Bosch Pons

plomes del periodisme catòlic 20

Antoni Coll Marquès (I)

Nasqué a Ferreries, fill d'Antoni Coll Pons, pagès, i de Maria Marquès Pons. Estudià al Seminari Conciliar de Menorca entre el 1911 i el 1922.

La primavera d'estiu del 1916, essent seminarista, publicà els seus primers articles amb el pseudònim José Román, que emprà invariablement a partir d'aleshores. Durant els anys següents, seria un col·laborador fidelíssim del diari *El Iris* i esdevingué un dels líders principals del moviment de la Bona Premsa a la nostra illa. La publicació d'un article d'Antoni Coll/José Román

a *El Iris* el setembre del 1918 donà peu a què es posés en marxa la segona de les iniciatives pastorals en la qual estaria involucrat: la promoció de l'acció social catòlica a través sobretot de la creació de sindicats.

Antoni Coll Marquès (1924)

La incansable labor periodística d'Antoni Coll Marquès s'interrompé a principis del 1919, coincidint amb els darrers compassos dels seus estudis al Seminari. Va rebre l'ordenació presbiteral per les tèmpestes de sant Tomàs del 1922 i cantà Missa Nova a Ferreries el darrer dia d'aquell any.

Fou designat vicari de la Parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran i, durant els primers anys, combinà aquest ministeri amb l'estudi de la Llicenciatura en Dret Canònic al Seminari de València. En exercici del seu ministeri a Migjorn, organitzà la primera cavalcada dels Reis Mags d'Ori-

ent i promogué el restabliment del Tercer Orde Franciscà.

Malalt de tuberculosi des de feia temps, morí als 26 anys d'edat, dia 14 de gener del 1926.

Miquel Pons Portella

l'entrevista a:

MIGUEL ÀNGEL

Miguel Àngel (Sevilla) és el pastor de la Iglesia evangélica de la comunidad de Ciutadella. Con motivo de la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, le pedimos que nos comparta su opinión.

Miguel: ¿Cómo deberíamos vivir la celebración de la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos?

-Personalmente, creo que esta semana deberíamos marcarla en el calendario de todos los cristianos, ya que la palabra unidad es el resultado de una sana comunión entre hermanos, S. Juan 17:22. La paz, la comunión y la unidad, deberíamos valorarla y, aún más, en estos tiempos tan revueltos que estamos viviendo. En este contexto, un acercamiento y un llamado a la oración e interacción por parte de todos los cristianos sería de vital importancia, teniendo en cuenta que nuestro testimonio será de ejemplo para muchos, cristianos y no cristianos.

Los cristianos de las diferentes iglesias cristianas compartimos una misma fe, y la celebramos separados. ¿Consideras que es un contrasentido?

-Separados, sí, pero no enemistados, ya que, en las diferentes congregaciones adoramos a un mismo Dios, mostrándose así la capacidad de aceptación por parte de la Iglesia de Jesucristo. De la misma manera que las diferentes especies de árboles saben convivir, nutriéndose de una misma tierra, bañados por la misma lluvia, e iluminados por el mismo Sol. Así también nosotros recibimos el mismo Espíritu Santo que viene de Dios.

¿Qué pasos consideras que deberíamos dar para que la unidad de los cristianos sea una realidad?

-El respeto, por parte de todos, como iglesia que somos, la ayuda mutua, de la cual se nos habla en Hebreos: 13:16., y un esfuerzo y acercamiento de cada congregación para alcanzar los mismos objetivos que tenemos en común por medio de nuestro Señor. Todo esto es de vital importancia para una unidad prospera, provechosa y efectiva.

Después del octavario, ¿qué podemos hacer durante el resto del año para avanzar hacia la unidad deseada por Jesús?

-Continuar por la senda que Dios está permitiendo que tomemos en estos últimos meses, encuentros, oraciones, etc., ya que está siendo bastante enriquecedor para todos, y todas, hermanos y hermanas con un mismo sentir en Cristo Jesús. La unidad cristiana es más necesaria que el provecho personal de cualquier grupo o congregación como tal, siendo una tarea para la cual estamos en constante crecimiento. Además no estamos solos como ya sabemos, porque todo lo podemos en Cristo que nos fortalece.

Bendiciones y un próspero año para todos.

Toni Olives Camps

Agenda

Diumenge de la Paraula de Déu

El 21 de gener, el III del temps ordinari, l'Església celebra el Diumenge de la Paraula de Déu.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Dins de la Setmana de pregària per la Unitat dels cristians, s'organitzen aquesta setmana dues pregàries obertes a tothom que vulgui intercedir per fer realitat el desig de Jesús, **"Que tots siguin un"**:

-Dimarts 23 gener, a les 20 h, a l'església de Santa Maria, a Ferreries.

-Dimecres 24 de gener, a les 20.15 h, a l'església de Sant Antoni Maria Claret, a Ciutadella.

Recés per als preveres

Dimecres 24 de gener al matí recés per als preveres al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Tiempo para Dios

El jueves 25 de enero, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael, el Carmelo Misionero Seglar ofrece compartir un rato de oración y silencio ante el Señor.

Jornada de formació cofrade

El sábado 27 de enero, a las 11 h, en el Santuario de la Virgen de Monte Toro, jornada de formación a cargo del obispo Gerardo sobre el tema "El papel de las cofradías en nuestra Diócesis". Formación dirigida a todos los miembros de las cofradías de Menorca.

Curset prematrimonial a Maó

De dilluns 29 de gener a dijous 1 de febrer, a les 20.30 h, a la Casa de l'Església.

Notícies nostres

La festa de Sant Antoni, una crida a viure la fe amb alegria i esperança

El 17 de gener el poble de Menorca va viure la festa del seu patró, Sant Antoni Abat. El bisbe Gerard va presidir la Missa de Sant Antoni a la Catedral, que va concelebrar amb els preveres i els diaques de la Diòcesi.

L'acompanyament musical de la celebració va ser a càrrec de la Capella Davídica, el salmista Joan Taltavull; la Banda de Ciutadella i l'organista Tomé Olives.

En la seva homília, el Bisbe va assenyalar que "la celebració del 737è aniversari de la restauració del cristianisme a Menorca ens convida a dirigir la mirada cap al nostre patró, Sant Antoni. La seva vida ens impulsa a beure de les aigües clares de l'Evangeli, a retornar a les fonts per a renovar la nostra identitat com a autèntics deixebles missioners de Jesucrist". D'altra banda, va manifestar que "els catòlics de Menorca hem de superar la temptació del pessimisme i amb l'ajuda i intercessió de Sant

Catedral - Toni Barber

Antoni Abat hem de ser homes i dones que viuen la seva fe amb alegria i esperança". **La missa es pot tornar a veure al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.**

A Maó, a la parròquia de Sant Antoni, el 16 de gener es va celebrar una torrada popular de sobrassa-

da amb l'actuació de na Joana Pons i ses guitarres. Un gran nombre de persones va seguir el penó de Sant Antoni acompanyat pels gegants, els dimonis, la música i cavalls fins a la parròquia. El 17 de gener es va celebrar l'Eucaristia i, tot seguit, va sortir la processó de Sant Antoni i es van celebrar les beneïdes d'animals al carrer de Ses Moreres.

També es van celebrar misses en honor a Sant Antoni a Es Migjorn Gran, Es Mercadal, Fornells, Es Castell, Sant Climent i Sant Lluís. Després es van fer les tradicionals beneïdes d'animals. Que el testimoni de Sant Antoni ens faci avançar en els camins de la germanor, la pau i la prosperitat espiritual i social.

Beneïdes a Castell - Bisbat de Menorca

Beneïdes a Fornells - Bisbat de Menorca

J.Bosco Faner, reconegut per la seva trajectòria cultural

El 13 de gener el Teatre des Born de Ciutadella va acollir la gala de Sant Antoni, organitzada pel Diari Menorca, en la qual es van concedir els Premis Protagonistes de la Vida Menorquina 2023.

El prevere J. Bosco Faner va ser guardonat amb el premi en activitats culturals per la seva obra publicada en els àmbits de la poesia, novel·la, espiritualitat i investigació històrica. Ordenat prevere fa 51 anys, ara en fa 35 que va publicar el seu primer llibre "Rebrots d'arrels centenàries" i l'any 2023 va publicar el seu llibre número 25 "Regala't un temps de pau".

En el discurs d'agraïment, J.Bosco Faner va destacar que "la millor satisfacció d'una vida és tractar els altres millor de com som tractats" i que "si el dividir és la més gran pobresa humana, que sembrin

valors i drets humans els mitjans de comunicació, les obres literàries, els museus, les biblioteques, els teatres i totes les entitats amants de l'orgull cívic i de la tolerància". Finalment, va donar les gràcies al Diari "Menorca", perquè "promociona decidit i il·lusionat l'estel de la cultura".

Josep Bagur. Diari MENORCA